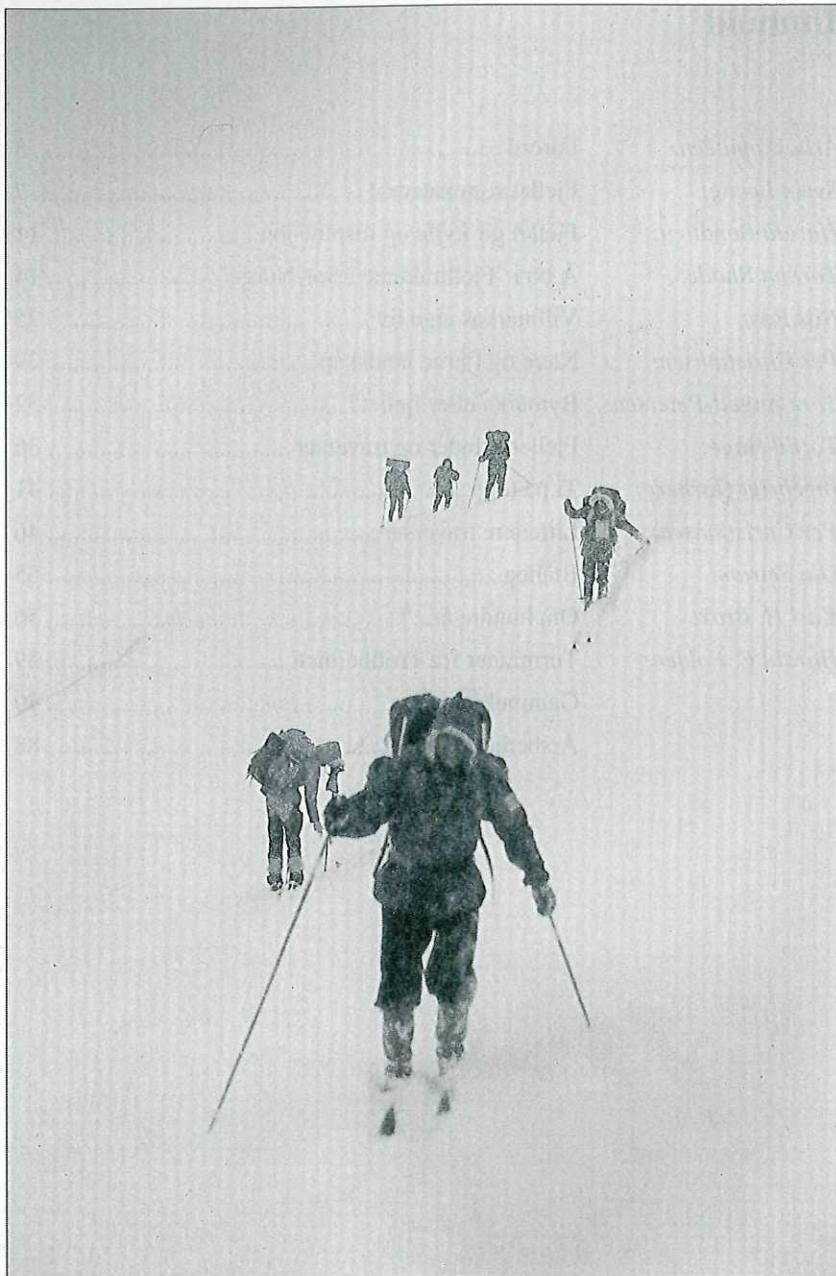

Innunder Melshogna

Foto: Erik Stabell

Forord

Hvordan er vi blitt glad i fjellet? Hva gir det oss, og på hvilken måte bruker vi det? Disse spørsmålene har mange svar. Årboka for 1992 kan på langt nær gi dem alle, men forsøker å gi et bilde av at det fins mange motiver for å rette blikket til fjells – at det fins ulike måter å tilfredsstille dette sugende behovet for å oppleve fjellet.

Noen må leve med fjellet omkring seg, noen nøyer seg med sin egen hytte i fjellbandet, andre går etter oppmerkede stier sommers tid og søker fellesskapet i turisthyttene. Noen søker en større mening med livet oppe under den vide, åpne himmelen. For mange gir fjellet en god følelse av ensomhet, men samtidig en samhørighet med naturen. I fjellet går livet sin naturlige gang, upåvirket av den sivilisasjon vi daglig er omgitt av. Det inngir ærefrykt og ydmyk respekt å iaktta dette livet, påpeker Nils Røv i sin artikkel, «Villmarkas eget liv». Vi vet at mange ferdes i fjell, skog og mark nettopp for å oppleve dette villmarkas eget liv. Årbokredaksjonen vil være glad for å få flere glimt av disse opplevelsene i tekst og bilder fra leserne. Det trenger langt fra være beretninger om store ekspedisjoner eller møter med sjeldne dyr. Eventyret i naturen er ikke langt borte for noen av oss. Det håper vi at denne årboka kan gi et lite inntrykk av.

Per Christiansen
(årbokredaktør)

Erik Stabell